

ואמר רבנו יו"ט בפריש שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש נשך ואפלו צדיק נמזר
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

גליון שד"מ **הג השבועות** תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

הוצאות הגליון נתרם לע"נ החסיד הנלהב ה"ה
הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי גולדשמידט ז"ל
נלב"ע י' סיון תשע"ח מתוך קבלת יסוריך באהבה ובשמחה
וחיך את ישראל באמונה טהורה ואהבת ה' ת.נ.צ.ב.ה.

פי של שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יודו
השם יתברך (ה) מדרגתו יודו

ענינא דיזמא

טועמיה

הג השבועות

אַז זוכין לשמחה אמתית

וזהו בחינת השמחה של שבועות, כמובא בדברי רז"ל גדל השמחה של שבועות, כמובא ברב יוסף וכיוצא, כי אז זוכין לשמחה אמתית, שמחה של הקדוש ברוך הוא כפיכול, הינו השמחה מהמצוה בעצמה וכו'.

וזה בחינת מה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע, שזהו בחינת שמחה, כמו שאמרו רז"ל על פסוק ושמחת עולם על ראשם (כמובא בדברי רבנו ז"ל במקום אחר). כי לכאורה תמוה, איך אפשר להקדים עשייה לשמיעה, ובפרט שמקרא מלא דבר הכתוב כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. נמצא שמבאר בפסוק שהעשייה היא אחר שיידבר ה' ואם כן איך הקדימו עשייה לשמיעה?!

אך אפשר לפרש על פי הנ"ל שזכו אז לשמחה הנ"ל עד שלא רצו בשום שכר עולם הבא בשכר המצוה רק שיזמין להם השם יתברך מצוה אחרת בשכר מצוה זאת. וזהו נעשה ונשמע, הינו שיעשו כל אשר ידבר ה' ועקר מגמתם וקבול שכרם הוא ונשמע' שיזכו לשמע מצוה אחרת בשכר עשיית מצוה זאת. ועל כן קראו רז"ל נעשה ונשמע בשם שמחת עולם כנ"ל, כי זהו עקר שלמות השמחה שיש לו שמחה מהמצוה בעצמה עד שאין רוצה בשום שכר עולם הבא רק לזכות לשמע מצוה אחרת בשכר מצוה זאת, שזהו בחינת שמחת הקדוש ברוך הוא כנ"ל.

ליקוטי הלכות ספירת העומר ב' א

ענינא דיומא

טועמיה

קבלת התורה

מוֹהַרְנ"ת אָמַר פֶּעַם בְּזֶה הַלְשׁוֹן:
הַלְמוּד שֶׁל דֵּינֵי הַתּוֹרָה נָתַן לָנוּ הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלִיו
הַשָּׁלוֹם, וְהַלְמוּד שֶׁל קִיּוֹם הַתּוֹרָה נָתַן
לָנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי אַדְמוֹר זצ"ל.

ועל זה מרמז הפסוק ושאַבתם מים בששון ממעיני הישועה,
ומתרגם יונתן: ותקבלון אלפן חדת בחדוה מבחירי דצדיקיא.

כוכבי אור

הנה ידוע מספרים הקדושים שבכל שנה צריכין לקבל את התורה מחדש,
כי התורה הקדושה היא נצחית, וכמו שמובא בשם הבעש"ט הק' על
הפסוק תורת ה' תמימה, שעדין היא תמימה ולא נגעו בה כלל, כי לא
נתגלה פנימיות התורה וצריכין לחתור ולבקש ולגלות ולדלות מימי דעת
התורה הק' ופנימיותיה — ובכן אז בשעת מתן תורה אצל הר סיני היתה
רק התגלות התורה הק' בבחינת אתערוותא דלעילא, כמו שענין יציאת
מצרים היתה אז רק אתערוותא דלעילא, כמובא, אבל לזכות לקבל בכל
פעם אור דעת פנימיות התורה הק' הוא רק על ידי אתערוותא דלתתא
שגנו על ידי הפיסופין ורצונות וחיפוש ובקשה בהשתוקקות לקבל בכל
פעם התחדשות דעת התורה הק', והעקר על ידי הצדיק האמת שבכל
דור שהוא בבחינת משה, כי כאשר אז היתה נתינת התורה על פי ה' ביד
משה דיקא, כמו פן בכל עת שחפצים לקבל פנימיות אור דעת התורה
הק' מחדש הוא רק ע"י הצדיק.

נעימות נצח כט - מכתב רא"ל ציגלמאן ז"ל

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

לְהִתְקַבֵּץ יַחַד בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת

וְהִנֵּה עֵצֶם תְּשׁוּקַתְךָ לְקַדְשֵׁת שְׁבִיעוֹת שֶׁל אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁב זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה, אֲשֶׁר אֲמַתָּתוֹ וְקַדְשָׁתוֹ חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם, בְּפָרֵט בְּעֵת קַבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ, תְּשׁוּקַתְךָ וְצַעֲקַתְךָ עוֹשֶׂה רָשָׁם בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִם נִזְכָּה אֲסַפֵּר לְךָ אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם פָּנִים אֶל פָּנִים בְּחַג הַשְּׁבִיעוֹת הַקְּדוֹשׁ הַבֵּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אֲךָ עֲדִין אַתָּה וְכַלְכֶם צְרִיכִין לְהִשְׁתַּוְּקַק וְלִכְסֹף הַרְבֵּה לְקַדְשֵׁת שְׁבִיעוֹת הָאֲמֵת, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְוַעֵד בְּלָנוּ, וְלְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִיָּה בְּשָׁלוֹם וְשִׁלוֹה, וּמִפֶּתַח אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי וְחַיֵּי בְּלָנוּ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר בְּשִׂמְחָה וּדְבָרֵי אֲמֵת הַמְּחַיִּין אֶת הַנֶּפֶשׁ לְנֶצַח, הַנּוֹבְעִים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה יִשְׁמַע תְּפִלַּתְנוּ וְיִוְשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמוֹ:

וַיְמִי שְׁבִיעוֹת מִמְשֻׁמְשִׁין וּבְאִין. שְׁבִיעוֹת חֲדָשׁ שְׁלֵא עָבַר עָלַי כְּזֹאת זֶה כְּפֹה שָׁנִים שְׁאֵהִיָּה מְכָרַח לְהִיֹּת בְּנַעֲמָרוֹב. וַיְהִיָּה פַחַד מְלַהֲתֵקַבֵּץ יַחַד לֹאמַר יַחַד אֲקַדְמוֹת. וְאִם לֹא מְנַעוּ הַמּוֹנְעִים כִּי אִם אֲמִירַת הָאֲקַדְמוֹת שֶׁל הַקַּבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ גַם כֵּן רָאוּי שְׁיָבוֹא עֲלֵיהֶם מִה שְׁיָבוֹא. אֲךָ אַף עַל כֵּן קוִיִּתִי לְחַ' שְׁיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קַדְשֵׁת שְׁבִיעוֹת זְמַן מִתֵּן תּוֹרָה בְּחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל וְכוּ'.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמַחֵנוּ בְּשִׂמְחַת מִתֵּן תּוֹרָה. וְנִזְכָּה עַל כָּל פָּנִים מַעֲתָה לְחִבּוּן עֲצָמֵנוּ כְּרָאוּי עַל חַג הַשְּׁבִיעוֹת. וּבְזִכּוֹתוֹ הַגָּדוֹל נִזְכָּה שְׁיִמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קַדְשֵׁת קַבְּלַת הַתּוֹרָה, נְגִילָה וְנִשְׂמֻחָה בִּישׁוּעָתוֹ. וּדְבָרֵי אֲבִיָּה הַמְּחַיֶּה וּמְשַׂמַּח עֲצָמוֹ בְּכָל עֵת כְּפֹה שְׁזָכִיתִי לְהִתְקַרֵּב וְלִידַע מֵאֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכָר צְדִיק לְבָרְכָה מְרַבֵּי קְדוֹשׁ וְנּוֹרָא כְּזֶה מִתּוֹרָה כְּזֹאת וְכוּ' אֲשֶׁרֵינוּ וְכוּ':

עלים לתרופה

מקוה של שבועות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

שֶׁכֶּל וְדַעַת עֲלִיוֹן

שבועות הוא בחינת שכל גדול וגבוה מאד, שהוא חסד עליון ורחמים גדולים. כי גדל הרחמים תלוי בגדל הדעת כנ"ל. כי בשעת מתן תורה, נראה להם כזקן מלא רחמים (מכילתא פ' רשת בשלח, ופרשת יתרו, והובא בפרש"י פ' רשת יתרו). זקן הוא בישוב הדעת, ובזה תלוי גדל הרחמים כנ"ל, ועל כן שבועות הוא חסד עליון ורחמים גדולים:

וזה בחינת המקוה של שבועות, שהיא בחינות מקוה של שער החמשים, שהוא שער העליון מחמשים שערי בינה (כמ"ש בפ' פנחות שבועות). שהוא בחינות שכל ודעת עליון, בחינת חסד עליון ורחמים גדולים כנ"ל. ועל כן המקוה מושיע בכל הצרות, כמו שכתוב מקוה ישראל מושיעו בעת צרה. כי הוא חסד עליון, שמושיע מכל הצרות:

ועל כן המקוה מטהר מכל הטימאות, כמו שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וכו'. כי אין יסורין בלא עוון וכו', ועל כן המקוה שמושיע מכל הצרות ומכל היסורים, הוא מטהר מכל הטימאות ומכל החטאים. וזה בחינת מן, בחינת מקוה של שער הנון, שהוא בחינת דעת גדול, כי המן בחינת דעת:

ליקוטי מוהר"ן נו

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

חג השבועות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

הַמַּחֲאֵת כַּף וְרִקוּדֵינָּה בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת

עָתָה נִתְעוֹרְרָתִי שְׂיִמִּי חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקָּדוֹשׁ מִמְשֻׁמְשֵׁינִי וּבִאֵין וּמַחֲמַת שְׂאֲנִי לְמִדְתִּי בְּלִקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרֶכֶת הַפְּרוֹת הַלְכָה ה' כָּל הַהֲלָכָה, וּמַחֲמַת זֶה נִתְעוֹרְרָתִי לְכַתֵּב לָכֶם מֵה אָנֹכִי מַחֲשִׁים וְאֵין אָנֹכִי צוֹעֲקִים אֶחָד לְחַבְרוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל וּבְהַתְעוֹרְרוֹת חֲדָשָׁה שְׂיִישׁ אֹר גָּדוֹל כְּזֶה בְּעוֹלָם וְכוּ' וְאֵין אָנֹכִי אֶפִּילוֹ כְּסוּמָא שְׁהוֹלֵךְ עַל כָּל פְּנִים אַחַר מְקוֹלוֹ, וְאָנֹכִי שְׂיִישׁ לָנוֹ אֹר גָּדוֹל כְּזֶה אֲשֶׁר הוּא יָכוֹל לְהִנְהִיג אוֹתָנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וְיִשְׁרָה, וְאָנֹכִי יְכוֹלֵינִי לְחַיּוֹת אֶפִּילוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר וְכוּ' בְּכָל מִינֵי חַיּוֹת וְשִׁמְחָה אִם הָיִינוּ מִתְמַיְדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקָּדוֹשׁ וְכוּ'.

וַיִּשׁ לָנוּ לְשִׁמוּחַ עַל כָּל פְּנִים מֵה שְׂאֵין אָנֹכִי מִתְנַגְּדִים עַל אוֹרוֹת כְּאֵלוֹ וְאִם אָנֹכִי שְׂמִחִים – וּמִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה, בְּיָדָי יִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹצְרוֹת הַקָּדוֹשִׁים וַיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ שְׂמִחָה יוֹתֵר מִשְׂמִחָה שְׁלָנוּ, וְכַח רַבֵּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקָּדוֹשׁ הוּא מֵהַפְתָּרִים שֶׁהַכְּתִירוֹ אוֹתָנוּ בְּהַר סִינַי שֶׁהָיָה שְׂמִחָה, בְּפָרֵט עֲצָבוֹת הַזֶּהִיר מְאֹד רַבֵּנוּ ז"ל וְתִלְמִידוֹ הַקָּדוֹשׁ מְאֹד כִּי אֵין מוֹעִיל כָּלָל, וְאֵין הַמִּחַ בְּחֵרוֹת כִּי נִקְטֵן עַל יְדֵי זֶה וּמִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַצֶּעַר ח"ו וְכוּ' וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם צָרִיכִין לְסַפֵּר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּל דְּבַר בְּפָרֵט, וְלְשִׁמוּחַ בְּהִרְחָבוֹת וְכוּ'.

וְאִקוּוֹה שְׂאֵם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ תִּלְמָדוֹ הַלְכָה זֶה וְתַחֲיוֹ נַפְשְׁכֶם וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּשַׁבֻּעוֹת תִּקְבְּלוּ חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַקָּדוֹשׁ בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּהַמַּחֲאֵת כַּף וְרִקוּדֵינָּה כִּי זֶה שְׂיִיךְ לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה (כמ"ש בסי' י'), וְאִנִּי אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּכָאֵן אֲשַׁמַּח גַּם כֵּן וְאִקְשֶׁר שְׂמִחָתִי לְשִׂמְחַתְכֶם כִּי אָנֹכִי כְּלָנוּ נִפְשׁ אֶחָד בְּשַׁבְּעִים נִפְשׁ שֶׁל בַּיִת יַעֲקֹב וּבְפָרֵט שְׂאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם בְּלִי שׁוּם פְּרוּד לְבָב.

נתיב צדיק מה

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - גלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

ענינא דיומא

טועמיה

מגילת רות

אִיךְ שִׁיהִיָּה אֲנִי חֶפֶץ בְּהַאֲמַת

רות היתה צדקת גדולה ונתגיירה באמת מאד ונתרצית על הכל עד שאמרה, באשר תמותי אמות ושם אקבר. שפרשו רז"ל שאמרה לה נעמי, ארבע מיתות נמסרו לבית דין. השיבה לה, באשר תמותי אמות. שני קברים נמסרו לבית דין אחד לנחנקין ונהרגין ואחד לנסקלין ונשרפין ונתרצית גם על זה ואמרה, באשר תקברי אקבר. ואז, ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה. שלמדו מזה שאין מרבין לרחקו רק מקרבין אותו. וכן הוא בענין התקרבות הרחוקים אל האמת.

והבן היטב כל זה עד היכן נתרצית רות הצדקת שנעמי התרה בה שיש ארבע מיתות בית דין ושני קברים, באומר אולי לא תוכל לעמד בנסיון ותעבר ח"ו על ד' מיתות בית דין, והשיבה, באשר תמותי אמות ושם אקבר. שאיך שיהיה אני חפץ בהאמת - בקדשת ישראל ויעבר עלי מה, כי לכאורה היה ראוי לרות להשיב לנעמי, מה אתה מיראני בארבע מיתות בית דין הלא הבחירה בידי ובנדאי לא אעבר, ח"ו עברות גדולות כאלה שמגיע עליהם ח"ו ד' מיתות בית דין מאחר שאני באה להתגיר ביסורים כאלה? אך רות הצדקת בנדאי היתה זאת במחשבתה, כי בנדאי קבלה על עצמה להתגיר ולא לעבר ח"ו שום עברה קלה, מכל שבן עברות של ארבע מיתות בית דין ח"ו, אך אף על פי כן השיבה בתמימות צדקתה ואמרה, באשר תמותי אמות שאפלו אם יתגבר הבעל דבר ויביאני ח"ו למה שיוכל להכשיל את האדם, אף על פי כן אני מקבל עלי קדשת ישראל באמת ויעבר עלי מה ובאשר תמותי אמות וכו'. ואז קרבה אותה נעמי בהתקרבות גדול ונעשית צדקת גדולה עד שזכתה שייצא ממנה משיח שיחזר כל העולם למוטב, וכן הוא בכל אדם הבא להתקרב אל האמת שעקר התקרבותו על ידי התרחקות.

ליקוטי הלכות שילוח הקן ה' יז

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

קבלת התורה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

צְרִיכִין שִׁיתְחַבְּרוּ בְּאַהֲבָה

לְהַמְשִׁיךְ אֹר הָאֵין סוּף בְּהַדְרָגָה פְּרָאוּי, לְזֵה צְרִיכִין שִׁיתְחַבְּרוּ בְּאַהֲבָה כַּמָּה נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל יַחַד. כִּי צְרִיכִין לְזֵה כְּלִים רַבִּים שְׂאֵי אֶפְשָׁר שִׁיתְתַּקְּנוּ כִּי אִם עַל יְדֵי כַּמָּה וְכַמָּה אֲלָפִים נְשֻׁמוֹת שְׁמֵתְחַבְּרִים יַחַד בְּאַהֲבָה כְּאִישׁ אֶחָד עַד שְׂיוּכְלוּ לְקַבֵּל בְּהַדְרָגָה פְּרָאוּי אֹר הַגְּדוֹל הַזֶּה. וְעַל כֵּן לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה עַד שְׁנֵתְקַבְּצוּ שְׂשִׁים רַבּוֹא יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּאַהֲבָה, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה וּמוּבָא בְּפִרוּשׁ רַש"י עַל פְּסוּק וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר, כָּלָם כְּאִישׁ אֶחָד וְכו'.

כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת הַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ אֲלָא עַל יְדֵי קְבוּץ נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת הַמְּנִין שְׁנַצְטוּוּ לְמִנּוֹתָם קֹדֶם מִתֵּן תּוֹרָה וְכֵן אַחַר הַקָּמַת הַמִּשְׁכָּן כְּדֵי לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ קְבֻלַּת הַתּוֹרָה וְהַשְּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה כִּי אִם עַל יְדֵי מְסַפֵּר כְּזֵה שֶׁהִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל אַז, שְׂעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא נִתְתַּקְּנוּ כְּלִים וְצִמְצוּמִים כְּאֵלֶּה לְקַבֵּל אֹר הָאֵין סוּף וְכו'.

וְעַל כֵּן קוֹרִין קֹדֶם שְׁבוּעוֹת פְּרֻשֶׁת בְּמִדְבָר שְׂמִדְבָר מִמְּנִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכְמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה מְנוּ וְעֲצְרוּ. כִּי עַקֵּר קִדְשֵׁת שְׁבוּעוֹת שֶׁהִיא קְבֻלַּת הַתּוֹרָה, הוּא עַל יְדֵי זֶה כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ו' נד

ענינא דיומא

טועמיה

חג השבועות

עקר התקון לזכות למאכל אדם

בתחלה על ידי הקרבת העמר וספירה מבררין מאכל בהמה על ידי שממשיכין הארת הדעת של הצדיק הנ"ל שגם בתקף הירידה אפלו בהרוח שטות ממש אפלו במאכל בהמה גם שם נמצא ה' יתברך כנ"ל. וגם שם יכולין לזכות בשעת אכילתו להארת הרצון, כי הרצון חפשי תמיד, כי הוא בחינת יובל הגדול, בחינת שער החמשים שכל אדם יוצא שם לחרות בבחינת אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריף בעת יאכלו וכו', הינו שאפלו בעמק גלותו המר והמרור מאד שנתעה לתוך רוח שטות כזה, הן בענין מחשבותיו והרהוריו הרעים מאד, הן בענין הפרנסה שנפל מהבטחון דקדשה לבטחונות של שוא והבל שזהו בחי שטו העם וכו'. גם שם ימשיך על עצמו הארת הרצון שנמשך בשרשו מעולם החרות מבחינת יובל מבחינת שער החמשים, כי אף על פי כן אני רוצה ברצון חזק לה' יתברך, כי כבר הודיעו לנו הצדיקים האמתיים כי עדין ה' אתי ואצלי וקרוב אלי תמיד כי מלא כל הארץ כבודו.

ועל ידי זה ממשיכין על עצמו בכל פעם הדעת והרצון הנ"ל אפלו בבחינת מאכל בהמה עד שמתברר מאכל בהמה בחינת שעורים וזוכין לבחינת מאכל אדם שהוא בחינת שתי הלחם של שבועות שאז נמשך שפע הכתר על כל ישראל שמשם עקר הארת הרצון כנ"ל. ששם הוא עקר הטהרה והתקון מכל העוונות שהוא בחינת המקוה של שבועות שהוא המקוה של שער החמשים שהוא בחינת כתר וכו'. שכל זה הוא בחינת זה הים גדול ורחב ידים וכו'. שזה הים גדול הוא ים החכמה שהוא בחינת המקוה של שבועות. שכל זה בחינת הארת הרצון הנ"ל שזוכין בשעת האכילה שהם בחינת שתי הלחם של חטים שמביאין בשבועות, שכל החג הקדוש והנורא הזה נקרא על שם אלו שתי הלחם, כמו שכתוב וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה לה'. שהם שתי הלחם של חטים, כי זה העקר התקון לזכות למאכל אדם שהוא בחינת הארת הרצון וכו'.

ליקוטי הלכות נט"ו ו' לד

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' קלונימוס קלמן ב"ר שבתאי
גולדשמידט ז"ל - נלב"ע י" סיון תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.

טוֹעֲמִיָּה

שבת אחר שבועות

פרשת השבוע

קַבְּלַת הַתּוֹרָה - הַכְּנָה לְשַׁבַּת

הַעֲבוּ"ם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה כְּלָל, עַל בֶּן אִיזַן לָהֶם שׁוּם חֵלֶק בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת, אֲדַרְבָּא בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעְלֵי אָוֶן, וְאִיזַן לְהַעֲבוּ"ם וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא שׁוּם יִנְיָקָה מְנִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה שְׁבַשְׁבַּת כְּמוֹבָא, וְעַל בֶּן גּוֹי שֶׁשָּׁבַת חַיִּב מִיָּתָהּ, כִּי אָפֵּי עַל פִּי שְׁקִדְשַׁת שַׁבַּת בָּאָה מְלַמְעָלָה בְּלִי אֶתְעֲרוּתָא דְלִתְתָּא אָפֵּי עַל פִּי כֵּן אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל קִדְשָׁתוֹ כִּי אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂזָכּוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לָהֶם כַּח לְקַבֵּל הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה שֶׁל שַׁבַּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, אֲבָל עַל כָּל פְּנִימִים כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מְקַבֵּל אִיזָה קִדְשָׁה וְהַאֲרָה נִפְלְאָה וְשִׁמְחַת הַלֵּב בְּה' יִתְבָּרַךְ וְהַשְׁתַּוְקוּת נִפְלְאָה אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ בְּאַחֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּכָל שַׁבַּת, מֵאַחַר שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּתוֹרַת מֹשֶׁה, אֲבָל הַעֲבוּ"ם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה אֵינָם יְכוּלִים לְקַבֵּל הָאוֹר שֶׁל שַׁבַּת. וְעַל בֶּן אִם יִרְצֶה הַגּוֹי לְשַׁבּוֹת לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ ח"ו מִהָאוֹר הַזֶּה יִקְלַקֵּל יוֹתֵר, כִּי אִיזַן בּוֹ שׁוּם צַד הַכְּנָה, אֲפִלּוּ כָּל שֶׁהוּא לְקַבֵּל מִהָאוֹר כְּזֶה. מֵאַחַר שֶׁאִיזַן בְּכָלֵל קַבְּלַת הַתּוֹרָה וְכו'.

וְעַל בֶּן לֹא נִתְתּוֹ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחִלְתּוֹ וְכו' כִּי לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל נִתְתּוֹ בְּאַחֲבָה וְכו', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵינֵי יִשְׂרָאֵל וְכו' כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָהּ, מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזֵי וְשַׁבַּת שְׂמֵחָה וְכו'. כִּי שַׁבַּת קֹדֶשׁ הוּא מִתְּנָה טוֹבָה מִבֵּית גְּנֹזֵיָא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה כְּלוּלָה מִכָּל גְּנֹזֵי אוֹצְרוֹתָיו יִתְבָּרַךְ.

ליקוטי הלכות תחומין ה' לט

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פַּעַם לְפָנַי הִתְקַרְבוּתוֹ שֶׁל רַבִּי אֶהְרֶן הָרַב
מְבַרְסְלָב, כְּשִׁיצָא רַבֵּנוּ מֵהַמְּקוֹה יֵצֵא גַם
הוּא, נִעְנָה רַבֵּנוּ וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ:

עַר הָאֵט זִיךְ לִישִׁין
גִּי טוֹב ל'ט

עַר וועט זיין מְקוֹרֵב
צוּ מִיר וועט עַר זיך
שְׁעַנְעַר טוֹב ל'ען

☞ תרגום ☞

הוא טב ל'יפה

כְּשִׁיְהִיָּה מְקוֹרֵב אֵלַי הוּא יְטָבֹל יְפָה יוֹתֵר

שיח שרפי קודש ח"ב רל"ו

זמני יום טוב – חג השבועות

כל הזמנים הם ליו"ט (ראשון) - חוץ מצאת השבת שהוא למוצאי שבת פרשת נשא – ובחול"ל יו"ט שני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:00	6:59	7:17	7:03	7:10	7:01	8:24	7:53
שקיעה ערב יו"ט	7:40	7:39	7:38	7:42	7:39	7:41	8:45	8:15
חצות הלילה	2:05	2:06	2:08	2:08	2:06	2:08	---	2:51
עלות השחר	4:12	4:13	4:12	4:07	4:12	4:08	2:45	3:47
עטיפת הטלית	4:40	4:40	4:40	4:35	4:40	4:36	3:38	4:22
נץ החמה	5:37	5:38	5:37	5:33	5:37	5:34	5:06	5:30
סוף זמן קר"ש מוג"א	8:11	8:12	8:12	8:08	8:12	8:09	7:27	8:04
חצות היום	12:36	12:37	12:38	12:35	12:37	12:36	12:56	12:53
שקיעה יום טוב	7:40	7:40	7:39	7:43	7:40	7:42	8:47	8:16
צאת השבת	8:18	8:19	8:21	8:21	8:19	8:21	9:50	9:29
צאה"ש 72 דק'	8:54	8:53	8:52	8:56	8:53	8:55	10:00	

כללים: הדלקת הנרות בירושלים ובני ברק מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מוג"א כנהוג) מעלודת"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בהעלותך (נשא בחול"ל)

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
קג.	קג:	קד.	קד:	קה.	קה:	קו.
קפו	קפז	קפח	קפט	קצ	קצא	קצב
תג	תה	תז	תט	תיא	תיג	תטו
תורה ס"ב – ויסב אלקים						
התורה הזמנית						